

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.879 van 26 februari 2009
in de zaak RvV 33.690 / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: Op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig van het dorp Zakan-yurt, gelegen in het district Atsjchoj-Martan. U woonde er samen met uw vader en uw twee zussen. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

Op 30/06/2000 werd uw oudere broer Rizavdi aan de rand van het dorp doodgeschoten door Russische militairen. Hij was een strijder.

U weet niets over zijn activiteiten aangezien hij u er nooit over heeft geïnformeerd.

Vanwege de deelname van uw broer aan het verzet werd u later door de autoriteiten geïnterviewd. Zo werd u in 2004 tweemaal door de politie en Kadyrovtsy gearresteerd: de eerste maal rond de maanden juni-juli en de tweede maal in september. U werd hierbij iedere keer naar de ROVD van de Okjabrskiwijk (Grozny) meegenomen.

De eerste maal werd u negen dagen vastgehouden, de tweede maal ongeveer een maand. U werd ondervraagd naar de contacten van uw broer. U werd hierbij mishandeld.

Uiteindelijk kwam u in beide gevallen vrij nadat uw vader losgeld had betaald. U hernam uw oude leven hierna.

In 2005 werd er tbc bij u vastgesteld. U liet zich hiervoor behandelen, ook buiten Tsjetsjenië (Ossetië en Dagestan). Het was gezien uw ziekte belangrijk dat de behandeling niet onderbroken werd.

In november 2007 werd u voor een derde maal gearresteerd. U werd opnieuw naar de ROVD van de Okjabrskiwijk meegenomen. Uw paspoort en rijbewijs werden in beslag genomen. U werd twee weken vastgehouden. Men beschuldigde u, zij het niet officieel, van landverraad. Ook ditmaal werd u vrijgekocht door uw vader. Vóór uw vrijlating diende u een uitreisverbod te tekenen. U ging ervan uit dat men u hierna opnieuw zou komen opzoeken. U oordeelde dat u in Tsjetsjenië van uw ziekte nooit zou genezen omdat door uw vasthoudingen de behandeling iedere keer werd onderbroken. Vandaar dat u besloot het land te verlaten. In de nacht van 14/01/2008 op 15/01/2008 verliet u Zakan-yurt. U trok naar Grozny waar u op een reisbus stapte. Deze bus bracht u tot in Moskou. In Moskou stapte u over in een vrachtwagen dewelke u naar een onbekende bestemming bracht. Daar nam u een tweede vrachtwagen die u naar Brussel bracht.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië.

De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Wat u betreft moest worden vastgesteld dat uw houding het niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Zo blijkt u niet in staat te zijn uw verklaringen aannemelijk te maken.

Wat betreft uw verblijf in Zakan-yurt dient te worden vastgesteld dat u van enkele belangrijke feiten niet op de hoogte blijkt te zijn. Er werden u meer bepaald enkele namen (Said-Ali Iriskhanov, Umar Maytukayev en Ruslan Zachkiev) genoemd om uw kennis over Zakan-yurt in te schatten. Het bleek dat u aan deze namen niets kon verbinden (CGVS p.10).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat deze personen betrokken waren bij belangstellingwekkende gebeurtenissen in Zakan-yurt. Zo was Said-Ali Iriskhanov administratiehoofd van Zakan-yurt van eind 1999 tot 2004. Eind 2004 werd hij ontvoerd; zijn lijk werd enige tijd later (in januari 2005) teruggevonden. Umar Maytukayev was de emir van Zakan-yurt en tevens veldcommandant. Hij nam deel aan aanvallen op de federale troepen, politieagenten en vreedzame burgers in de regio. Hij werd eind 2005 gedood. Ruslan Zachkiev tot slot was het hoofd van de veiligheidsdienst van een Russische colonne van de UFSIN. Hij verdween op 11/06/2007. Hij was daarbij vanuit Zakan-yurt vertrokken. Naar aanleiding van zijn verdwijning werden intensieve zoektochten uitgevoerd.

Het feit dat u van deze gebeurtenissen/personen niet op de hoogte bent doet twijfelen aan uw verklaringen over uw verblijf in Zakan-yurt. U kan daarbij geen enkel bewijs leveren van dit verblijf.

De problemen die u naar aanleiding van uw broer zou hebben gekend missen daarbij overtuigingskracht door een gebrek aan informatie. Zo werd vastgesteld dat u geen enkele

informatie kon geven over de activiteiten van uw broer. U verklaarde dat u destijds nog een kind was (15-16 jaar) en dat hij u er nooit over geïnformeerd heeft (CGVS p.11). Deze verklaringen weten echter niet te overtuigen. Zo blijkt, afgaande van uw geboortedatum, dat u 20 jaar was toen uw broer omkwam en dus oud genoeg was om deze informatie te ontvangen en te registreren. Daarnaast werd u de vraag gesteld hoe u überhaupt wist dat uw broer een strijder was. U antwoordde hierop dat hij het nooit verzwegen heeft. U voegde eraan toe dat hij nooit meer vertelde dan nodig was. Deze toevoeging weerlegt echter niet de tegenstelling tussen uw initiële en uw latere verklaring hierover. Het feit dat hij jullie erover vertelde, hoe weinig ook, is niet verenigbaar met uw totale onwetendheid.

Verder is het onwaarschijnlijk dat enkel u werd geïnterviewd door de autoriteiten. Uit uw relaas blijkt immers dat jullie allen (uw vader, uw broer Rivzadi en uw twee zussen) thuis woonden (CGVS p.11). Dit betekent dat uw familieleden mogelijk over de informatie beschikken waarnaar de autoriteiten op zoek zijn. Het is dan ook onaannemelijk dat zij op zijn minst niet werden ondervraagd. Daar waar u driemaal werd meegenomen en bij de eerste arrestatie al aangaf niets te weten. U werd hiermee geconfronteerd maar kon hier geen verduidelijking in brengen. De ouderdom van uw vader, zoals u suggereerde, is hierbij geen afdoende reden. Te meer daar u eerder verklaarde dat hij 54 jaar oud is (DVZ punt 11).

Tot slot werd vastgesteld dat hoewel u beweerde tot drie maal toe te zijn vrijgekocht u niet meer wist hoeveel het losgeld bedroeg (CGVS p.11). Ook dit gebrek aan informatie is weinig aannemelijk. Bovengenoemde vaststellingen maken dat uw vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn. Aldus is tevens de inbeslagname van uw paspoort en rijbewijs bij uw derde arrestatie niet geloofwaardig. Er kan dan ook gesteld worden dat u deze documenten doelbewust achterhoudt. Dit is van belang aangezien uit beide documenten uw werkelijke verblijfssituatie zou kunnen blijken. Het niet voorleggen van enig identiteitsbewijs maakt echter ook dat uw identiteit op zich niet is aangetoond.

Volledigheidshalve moet opgemerkt worden dat ook uw verklaarde reisroute niet aannemelijk is. U verklaarde met een reisbus van Grozny naar Moskou te zijn gereisd (CGVS p.5). U bleek echter niet in staat te zijn één plaats te noemen die u op deze weg bent gepasseerd. Deze vaststelling maakt uw route weinig geloofwaardig. U beweerde ter verdediging dat u achteraan de passagiersgang zat en niet veel zag. Deze bewering is echter niet voldoende om een dergelijk gebrek te legitimeren. U wist daarnaast niet op welke plaats u van de ene op de andere vrachtwagen was gestapt. Verder kende u uw vertrekkur uit Grozny en uw aankomstuur in Moskou niet en wist u niet tot welke firma ('s) de vrachtwagens, die u vervoerden, behoorden. U beweerde tot slot bij uw vertrek niet te weten wat uw bestemming was: uw vader had enkel Antwerpen genoemd maar had u niet gezegd dat het in België was. U beweerde daarbij niet te weten waarom u specifiek naar Antwerpen werd gestuurd (CGVS p.7). Ook dit laatste is gezien de onderneming niet aannemelijk.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt.

Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Dit alles maakt dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het schoolattest en het medisch attest dat door u werden voorgelegd zijn niet bij machte deze beslissing te veranderen aangezien zij geen informatie leveren over de door u verhaalde vervolgingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoeker roept in zijn verzoekschrift van 10 november 2008 een schending in van de motiveringsplicht.

2.2. De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker valt uiteen in twee delen. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS. 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.3. Verzoeker stelt in wezen dat hij inderdaad niet op de hoogte was van de activiteiten van zijn broer als strijder in de periode 1996-1999, hij verduidelijkt dat hij toen pas 16 jaar oud was en verklaart dat zijn broer niets vertelde over zijn activiteiten.

Verzoeker voegt hieraan toe dat hij nergens heeft verklaard dat zijn broer werd gedood door Russische militairen, het konden volgens hem ook Tsjetsjeense militairen geweest zijn.

Verzoeker vindt het feit dat hij als enige werd geïsoleerd, niet abnormaal aangezien hij de enige jongeman was in het gezin; zijn zussen waren onbelangrijk en zijn vader, een oude man, werd niet meer aanzien als iemand die nog in het verzet zou gaan vechten.

Verzoeker is van mening dat hij recht heeft op subsidiaire bescherming aangezien de situatie in Tsjetsjenië nog steeds gevaarlijk is en burgers angst hebben voor de Tsjetsjeense politie. Hij laat gelden dat wanneer iemand na een aanhouding geen losgeld kan betalen, zijn leven geen stuiver meer waard is.

2.4. De Raad stelt vast dat ofschoon verzoekers broer reeds in 2000 werd gedood omdat deze tot de rebellenbeweging behoorde, verzoeker pas voor het eerst in 2004 werd lastiggevallen.

De Raad vindt het ongeloofwaardig dat indien er een band zou bestaan tussen de activiteiten en dood van verzoekers broer en hem, de ordediensten 4 jaar zouden hebben gewacht om inlichtingen in te winnen nopens de kennissenkring van zijn broer.

Daarbij komt nog dat verzoeker de dood van zijn broer, hét kernelement van zijn relaas, niet aannemelijk maakt. Nochtans kan worden verwacht dat verzoeker hieromtrent enig bewijs neerlegt.

Verder wordt vastgesteld dat verzoeker op algemene kennisvragen het antwoord schuldig bleef en geen enkel bewijs neerlegde van zijn verblijf in de beweerde regio, waardoor hij zijn verblijf in de periode dat hij problemen zou gekend hebben, niet aannemelijk maakt. Hierdoor worden uiteraard ook de beweerde problemen ongeloofwaardig.

Het feit dat verzoeker niet wist hoeveel losgeld werd betaald, pleit zwaar tegen zijn geloofwaardigheid gezien verzoeker zelf verklaarde als taxichauffeur mee te zorgen voor de inkomsten van de familie en hij dus wel degelijk kennis moet hebben gehad van de financiële toestand waarin zijn familie zich bevond. Dit klemmt des te meer daar verzoeker blijkbaar wel op de hoogte was van de prijs die werd betaald voor de reis naar België (zie gehoorverslag van 3 september 2008, p.5).

Ook moet worden opgemerkt dat verzoeker, op de vraag wat hij deed na elke arrestatie, verklaarde dat hij naar huis ging en zijn gewone leven weer opnam.

Verzoeker stelde expliciet dat de reden om het land te verlaten gelegen was in het feit dat hij een behandeling nodig had voor TBC; verzoeker dook ook nooit onder (zie gehoorverslag 3 september 2008, p. 12-13).

Ook dient nog te worden vermeld dat verzoeker geen enkel identiteitsdocument of reisdocument bijbracht.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, wordt het asielrelaas van verzoeker als niet geloofwaardig aangenomen; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 februari 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE